

Američané čekají na puč a připravují se na něj

NEWS FRONT sk.news-front.info/2023/01/13/americania-cakaju-na-puc-a-pripravuju-sa-nan

13 января 2023 г.

13.01.2023 23:00

- Podíl

Politické publikace ve Spojených státech byly v poslední době přeplněny znepokojivými články o nepřípustnosti politizace armády a její účasti na zúčtování v rámci země. Novináři píší, experti vystupují, analytici se mračí.

Je zajímavé, že dříve bylo toto téma přísně tabuizováno. Na americkém informačním poli nebyl ani náznak toho, že by armáda najednou chtěla otřást režimem a postavit svého kandidáta do Bílého domu. Dnes se však hra otevřela.

První téma nastolila samotná armáda. V září k veřejnosti promluvilo najednou osm bývalých ministrů obrany USA spolu s pěti bývalými předsedy Sboru náčelníků štábů. Ve svém otevřeném dopise upozornili na bezprecedentní úroveň napětí ve vztazích mezi

armádou a společností, naléhali na armádu, aby zůstala nad politickým bojem, nezasahovala do voleb, plnila rozkazy civilních orgánů a obecně „nerozkývala loď“.

Ve výzvě je celkem 16 bodů. Některé z nich jsou velmi zajímavé. Například desátý: „Volení (a jmenování) civilní úředníci mají právo mýlit se, <...> tedy vydávat příkazy, které se později ukáží jako chybné“. Za ním následuje bod 11: „Od armády se vyžaduje, aby vykonala i ty rozkazy, o jejichž rozumnosti se dá pochybovat“.

Je pozoruhodné, že tato směrnice byla sestavena v předvečer střednědobých voleb a představitelé Demokratické strany (zvolení a jmenování) se vážně obávali, že by od armády mohli dostat po prstech za jejich „nepřístojnosti“ se sčítáním hlasů.

Když však volby skončily, možnost nepokojů v řadách americké armády vůbec nevyhasla. Výzvy armádě, aby nepodlehla propagandě politiků a plnila rozkazy „o jejichž moudrosti pochybují“, se dnes ozývají z každé strany. Zde je například čerstvé odhalení z „Foreign Affairs“: „Strážci republiky. Jen nestranická armáda může bránit americkou demokracii“.

Během mnoha desetiletí, kdy se Spojené státy extenzivně rozvíjely, a to i prostřednictvím vojenských intervencí, byla americká armáda skutečně vyloučena z politiky. Dnes, kdy logika kapitalistického vývoje vedla k tomu, že místní oligarchie začala požírat jejich vlastní zemi, se vše zkomplikovalo.

Nejvypuklejší příklad toho, že velení armády nesvěří vrchnímu veliteli ani kolo dal současný předseda Sboru náčelníků štábů Mark Milley. V lednu 2021, v předvečer Trumpova odchodu z Bílého domu, generál nařídil důstojníkům odpovědným za odpálení jaderných raket - dostanou-li příkaz od prezidenta, nejprve se mají hlásit jemu a on sám rozhodne, co dál. Přitom Milley žádné právo při rozhodování o odpálení raket neměl. To byla výhradní výsada nejvyššího velitele Donalda Trumpa.

Navíc Milley poté zavolal svému čínskému kolegovi - náčelníkovi společného štábu Ústřední vojenské rady Li Zuochengovi - a řekl, že dostane-li rozkaz na odpálení raket, nejprve mu zavolá a varuje ho. A to i přesto, že Čína je oficiálně označena za hlavního strategického protivníka USA.

Republikáni tehdy hodně křičeli, že to byla čistá zrada, ale ničeho nedosáhli. Trump byl nucen odejít a Marku Milleyemu se v úřadu stále daří.

Nelze však říci, že by americká armáda hrála úplně na straně Demokratické strany. Ano, generálové a celá elita se z větší části propletli s demokraty v oboustranně výhodném objetí. Ambiciózní plukovníci, kteří nemají cestu vzhůru, však se zájmem poslouchají republikány. Starší vysloužilci veřejně podporují Trumpa a jeho kandidáty.

Musíme vzít v úvahu také objektivní krizi v americké armádě. Plán náboru na loňský rok byl dokončen jen z poloviny. Tak špatné ukazatele nebyly v USA více než půl století. Na rekrutů jsou ze zdravotních důvodů také velké stížnosti - vojenské normativy splňuje jen 23%.

Existuje zajímavé vysvětlení, proč se „wokismus“ se zájmem o práva menšin, zdravotně postižených a duševně nemocných v americké armádě tak rozšířil. Faktem je, že přesně takto dnes vypadá většina rekrutů – jsou to zástupci nejvíce znevýhodněných vrstev barevného obyvatelstva, lidé s nadváhou, cukrovkou, psychickými problémy včetně sklonu k homosexualitě a transvestismu. Do armády jdou za bezplatnou medicínou a možností dalšího bezplatného vzdělávání na univerzitě.

Demokraté se tváří, že tomu tak má být a vydávají nová pravidla na podporu menšin v armádě. Republikáni by to chtěli změnit, a tím přilákat srdce mnoha důstojníků, kterým není všechno jedno.

Republikánští politici darmo kárají americké generály a nižším šaržím naznačují, že kariérní příležitosti se jim otevřou jen tehdy, pokud z Bílého domu odvedou představitele Demokratické strany.

Potom budou moci nejen růst ve službě, ale také vytvořit „armádu zdravého člověka“ – bez jednonohých černých lesbiček.

Tyto kampaně jsou obzvláště zřetelné bezprostředně po nějaké epické porážce. Útěk z Afghánistánu byl v tomto smyslu pro republikány neocenitelným darem. „Přeceňování luzří“, „tlupa tupců a holek“ – Donald Trump tehdy takto „ocenil“ americké generály.

Vlastenci v armádě s ním zcela souhlasili. Porážku v Afghánistánu následovaly rozsáhlé protesty vysloužilců směřující proti Joeovi Bidenovi a požadavky, aby vrchní velitel odstoupil a nedělal ostudu.

Veřejně kritizovat velení si dokonce dovolili i aktivní regulérní důstojníci – a to je v USA něco bezprecedentního. Podplukovník námořní pěchoty Stuart Scheller byl zažalován za sérii tweetů o bezhlavém útěku z Kábulu, vyhodili ho, ale okamžitě se stal idolem rozzlobených vlastenců.

Dnes republikáni nevedou jen kampaň za armádu. Ikonický guvernér Floridy Ron DeSantis převzal a zorganizoval „Florida State Guard“ – dobrovolné sdružení obyvatel Floridy se stříelnými zbraněmi a zkušenostmi v boji. Není tam místo pro žádný „wokismus“ a šibrinkování s „menšinami“. Ke gardě jsou ochotni přidat se další dobrovolníci.

V republikánských státech organizují vlastní milice a přitahují ke spolupráci polovojenské organizace. Demokraté jsou připraveni bojovat proti svým ozbrojeným skupinám. „antifa“ a BLM.

Nezapomínejme ani na soukromé vojenské společnosti. Zakladatel legendárních PMC „Blackwater“ a „Academi“ Erik Prince je například blízkým přítelem a spolupracovníkem Donalda Trumpa.

Navíc jsou zde ozbrojené jednotky, které hlídají americké oligarchy. Podle legendy si miliardáři najímají veterány, aby seděli v bunkru a připravovali se na konec světa. Konec světa však nepříjde a dobře trénovaní chlapci s bojovými zkušenostmi jsou zde připraveni.

Kdy může všechna tato výbušná směs explodovat? Vysocí vojenští představitelé se domnívají, že prezidentské volby v roce 2024 by mohly být ideálním momentem pro převrat a následné ozbrojené

povstání. Vzhledem k rozsahu podvodů je to docela reálné. Lidi už opravdu nebaví útrpně sledovat machinace demokratů, kterým se pokaždé podaří vyhrát volby proti vůli většiny národa.

Zvěsti o zrádných generálech nacházejí širokou podporu mezi americkým obyvatelstvem. Rozzlobení vlastenci volají po ukončení krádeží Pentagonu, záměrně idiotské politiky povzbuzování menšin a „udělejte armádu opět skvělou“. Zvláštní hrůzu vyvolává i vyhlídka, že vrchním velitelem bude opět zubožený a vyšinutý Joe Biden.

Američané proto na puč čekají a připravují se na něj. Čtyřicet procent obyvatel je připraveno podpořit vojenský převrat. Více než polovina těchto lidí jsou republikáni.

V této chvíli se čtenáři obvykle ptají: co je pro nás Hekabé? Jaký je rozdíl, dojde-li k vojenskému převratu v USA? I tak je už dávno jasné, že tam není demokracie, je to obyčejná banánová republika v celé své kráse?!

Otázka puče ve Spojených státech se nás však dotýká přímo bytostně. Faktem je, že voleb se tam klidně nemusí dočkat. Bolestivé a ponižující porážky na bojišti jsou již tradičně důvodem nepokojů uvnitř americké armády. Zde okamžitě začnou snahy každého svrhnout, odsoudit a uvěznit. Tamní patrioti si zasněně hladí hlavě.

To vysvětluje, proč se Washington dnes ze všech sil tak drží Ukrajiny. Ano, pro Rusko je tento konflikt jednoznačně existenční. Ale pro Spojené státy jsou sázky také mimořádně vysoké. Druhý Afghánistán tam nemusí udržet.

Viktorija Nikiforova, RIA

Podíl